

הדרך חזרה לגן עדן

הנישואין הם הרחבת ה"אני", היפתחות למה שמעבר ל"אני" המצומצם והשלמתו על ידי הזולת. סוג של חזרה לגן עדן.

מאז אדם וחווה - שנוצרו כיצור אחד והופרדו כדי להתחבר שוב, ברצון ובבחירה - הנשמות יורדות לעולם זוגות זוגות, בנפרד. בשורשן הן עדיין אחד, ומכאן כמיהתן לשוב ולהתאחד, לכרות ברית ולחזור לאחד הגדול יותר מהחצי שבי.

הבנה זו תוכל לשפוך ניצוצות אור על קווי המתאר של עולם הזוגיות ששרטטה התורה ביו היתר בפרשת איסורי העריות.

במבט אנושי פשוט, הזוגיות היא מקום לחיות בו עם אדם אהוב, ולא תמיד מובן מדוע אסורים נישואי קרובים למעוניינים בכך.

הרחבת והשלמת ה"אני" דורשות שהקשר יהיה בין שניים שונים מצד אחד, ומצד שני, שלשניהם יהיה מכנה משותף. וכאן יש מדרג מעניין, בו בכל רמה נדרשות לסירוגין התאמה בין בני הזוג או השלמה:

ודאי שה"אני" השלם שלי יהיה יצור מסוג אחד, אדם, ועל כן נאסר קשר אינטימי עם בעלי חיים (התאמה).

ה"אני" השלם הזה יביא לידי ביטוי את שני פניה השונים והמשלימים של האנושות - איש ואישה (השלמה).

לאחר מכן, מגיע שלב נוסף: מכיוון שכל אינדיבידואל הוא חלק מכלל, כתא בגוף וכאות בספר, שני חלקי הנשמה יהיו שייכים לסיפור לאומי משותף (התאמה).

בתוך העם האחד יש שבטים שונים ומשפחות שונות, ושני בני הזוג יבואו ויפגישו משפחות שונות אחת מחברתה ולא יהיו בני אותה משפחה קרובה (השלמה).

יתרה מזו: המשפחה היא מקומו של האדם בעולם, שם מקבלים אותו תמיד. במרחב האינטימי, לעומת זאת, ממד הבחירה והרצון הופכים את הקשר ללא מובן מאליו, ומשחקי הקירוב והריחוק הם סוד הקסם. האינטימיות מחייבת חשיפה היוצרת פגיעות, שהקשרים בתוך המשפחה חייבים חסינות מפניה.

עירוב של קשר אינטימי בקשר דם יוצר נזקים עמוקים, גם כאשר שני הצדדים בוגרים: הוא יוצר דיסוננס פנימי ומשחק תפקידים כפול במערכת היחסים, מנטרל את היכולת לנתק לחלוטין את הקשר בעת משבר ומצוקה בלתי פתירים ואף מאיים על המרקם המשפחתי הרחב.

לפעמים צריך ללכת קצת רחוק כדי למצוא את הקרוב ביותר. ויחד איתו לשוב לגן עדן.

חיים ברנסון,

עורך אסופת המאמרים
'משפחה: מפעל חיים'
וידיד 'בוחרים במשפחה'

"בוחרים במשפחה" - ארגון חברתי ששם לו למטרה לחזק ולקדם את ערכי המשפחה בחברה ובמדינה, מול מגמות הפירוק של התא המשפחתי בארץ ובעולם